

at nedsætte et hurtigt arbejdende *ekspertudvalg* med professor, dr. jur. Poul Andersen som formand og i øvrigt bestående af professor, dr. jur. Bent Christensen, professor, dr. jur. et phil. Alf Ross og professor, dr. jur. Max Sørensen.

Udvalgets opgave vil være at fremkomme med en redegørelse for de problemer, som professorerne Alf Ross og Max Sørensen tidligere har afgivet responsa om vedrørende forholdet mellem grundlovens § 46, stk. 2, og den praksis, der er fulgt af administrationen, bevillingsmyndigheden og statens revisionsmyndigheder.

Det er også oplyst, at det nedsatte ekspertudvalg kan tilkalde repræsentanter fra administrationens forskellige grene til at bidrage til udvalgets arbejde.

Redegørelsen fra ekspertudvalget vil gennem statsministeriet blive tilstillet finansudvalget og udvalget vedrørende statsrevisorernes betænkning.

Udvalget har taget de givne svar og redegørelser, herunder også statsministerens oplysning om nedsættelse af et ekspertudvalg, til efterretning.

Udvalget ønsker at understrege, at *det er folketinget og dette alene, der i henhold til grundlovens § 46, stk. 2, har den bevilgende myndighed.*

Udvalget påskønner derfor statsrevisorernes bestræbelser for at fastholde princippet i grundloven og ønsker tillige at fremhæve de af statsrevisorerne anførte bemærkninger i betænkningen side 267-269.“

Sagen gav i folketinget anledning til en indgående debat, i hvilken foruden partiernes ordførere flere andre medlemmer samt finansministeren og undervisningsministeren deltog.

Uden for ordførernes kreds fandt *Gustav Pedersen* (S) anledning til at fremhæve, at grundlovens § 46 ikke kan underkastes forvaltningsmæssig fortolkning. „Det er rigtigt, at der er godkendt adskillige overskridelser eller udgifter, som ikke var en direkte følge af finanslov og tillægsbevillingslov, men der er ikke andre end folketinget, som kan godkende sådanne afholdte udgifter.

Det er klart, at en så omfattende virksomhed, som de mange statsinstitutioner er blevet, f. eks. med et omfattende byggeri, kan ikke på forhånd gøre det muligt, at hver eneste enkelt post i et vældigt regnskab skal kunne være forudset absolut nøjagtigt. Der kan jo under et byggeriarbejde ske det, at materiale, som man med god ret havde regnet med at få i en bestemt form og til en bestemt pris, viser sig at skulle anskaffes på andre vilkår, og det er vel ikke helt givet, at den, der har arbejdet i entreprise, sørger for at give besked om en sådan ændring til dem, der administrerer arbejdet, i så god tid, at de kan sørge for, at det bevillingsmæssige bliver bragt i orden.

Jeg nævner det som et enkelt eksempel. Jeg understreger samtidig, at folketinget indtil denne dag aldrig har prøvet at instituere heksejagt i den anledning. Hvis der skulle være tvivl, kan jeg henvise til det tillægsbevillingsforslag, vi behandlede i går. Det blev fremsat